

Nr 3.

Av fru **Torbrink** och herr **Johanson** i Kalmar, om pension åt förra vagnstäderskan *Olivia Charlotta Karlsson*.

Då förra vagnstäderskan vid statens järnvägar *Olivia Charlotta Karlsson*, Kalmar, född den 30 oktober 1883, avgick ur tjänst den 30 november 1950 vid 67 års ålder, ansågs hon icke berättigad till summarisk pension efter fullgjord tjänstgöring. Hon uppfyller kravet om sammanlagda antalet tjänsteår, enär hon tjänstgjort som vagnstäderska i 16 år, men däremot har hon av denna tjänstetid endast fullgjort 9 år och 9 månader före fyllda 60 år.

Fru *Karlsson* anställdes år 1934 vid Kalmar—Torsås järnväg som vagnstäderska och har skött tjänsten plikttroget alltsedan dess. Då hon haft full tjänstgöring även efter förstatligandet av det enskilda järnvägsbolaget, vilket skedde år 1941, måste hon anses ha försatts i sin ogynnsamma ställning genom järnvägens uraktlåthenhet att inordna henne under pensionsreglementet för arbetare.

Då fru *Karlsson* genom sin långa och väl vitsordade anställning gjort sig väl förtjänt av någon pension utöver folkpensionen och då riksdagen tidigare i liknande fall beviljat pension åt f. d. befattningshavare, vilka haft minst 15 år tjänstetid men icke uppfyllde villkoren i fråga om antalet tjänsteår före 60 års ålder, hemställes,

att riksdagen måtte bevilja förra vagnstäderskan *Olivia Charlotta Karlsson*, Kalmar, en årlig pension med belopp, som anses skäligt med hänsyn till det antal väl vitsordade tjänsteår fru *Karlsson* haft vid enskild och förstatligad järnväg.

Stockholm den 11 januari 1951.

Tekla Torbrink.

Einar Johanson.